

Nr 112.

Av hr **Stendahl**, om införande under viss förutsättning av konsumtionsskatt eller efterförtullningsavgift för kaffe.

I en inom första kammaren vid innevarande riksdag väckt motion har föreslagits höjd kaffetull. Därest en dylik höjning skulle beslutas av riksdagen, hemställas om behandling av följande motion.

Skulle det anses föreligga ett verkligt behov att bereda staten ökade inkomster genom höjning av kaffetullen, torde ock meningen vara, att den merkostnad beträffande kaffet, som lägges på konsumenterna, kommer statsverket tillgodo. Det kan icke vara, vare sig lämpligt eller rättvist att göra en tullhöjning på ett sådant sätt, att det inbjudes till spekulation i en eventuell tullförhöjning med ty åtföljande illojal konkurrens. Härvid skulle en icke ringa del av det belopp, som avsetts att tillfalla staten, flyttas över till enskilda spekulanter.

Då enligt min mening ingen bättre väg att undvika dessa svårigheter finnes än den, som 1910 angavs i av herr Stendahl, I: 46, och av herr Thorsson, II: 210, väckta motioner, får jag under hänvisning till vad i dessa motioner angavs, vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta, att allt det förtullade kaffe, som den dag kaffetullens eventuella förhöjning träder i kraft finnes inom landet, skall beläggas med en konsumtionsskatt eller efterförtullningsavgift av samma storlek som den beslutade tillförhöjningen, dock så att mindre partier kaffe, som av person, vilken ej idkar handel med varan, innehavas för eget bruk och vilka ej överstiga till exempel 50 kilogram, lämnas fria, samt

att lämplig straffpåföljd måtte stadgas för den, som lämnar oriktig deklarationsavgift eller underlåter att deklarerera.

Stockholm den 20 januari 1920.

Sten Stendahl.

